

Sygn. akt I C 941/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w R. I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR del. Rafał Socha

Protokolant: stażysta sądowy Elżbieta Kaim

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2018 roku w R.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko J. U., M. C. (1), P. C., J. C.

o zapłatę

1. Oddała powództwo.
2. Zasądza od A. S. na rzecz J. U. 10 417 (dziesięć tysięcy czterysta siedemnaście) złotych tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt IC 941/16

UZASADNIENIE

Powód A. S. w pozwie wniesionym w dniu 11 lipca 2016 r. (data prezentaty sądu) wniósł o zasądzenie od pozwanych J. U., P. C., J. C., M. C. (1) kwoty 200.000 zł za wyrzucenie go z mieszkania w R. przy ulicy (...).

Uzasadniając swoje żądanie wskazał, że 24 kwietnia 2012 roku pozwani zamknęli jego mieszkanie, posesję w R. przy ulicy (...) na swoje zamknięcie i nie wpuścili powoda do mieszkania, w którym zamieszkiwał przez 27 lat. Pozwani przejęli mieszkanie, a powód został wyrzucony. Pozwani przejęli mieszkanie w swoje władanie, stając się właścicielami przedsiębiorstwa powoda. Dokonali samosądu, linczu, nie licząc się z prawem. Powód legalnie był zameldowany pod adresem (...) i tam mieszkał. Pozwani nie mieli żadnego nakazu, wyroku Sądu by dokonać eksmisji powoda. Sąd administracyjny w W. stwierdził w swym wyroku, że na dzień 29 listopada 2012 roku powód był legalnie tam zameldowany. Sąd Rejonowy wydał informację, że do 11 marca 2014 roku oraz dalej pozwani nie byli żadnymi osobami z prawem własności do nieruchomości przy ulicy (...). Nie mieli więc prawa wyrzucić powoda z domu i mieszkania. Okazuje się, że pozwani sprzedali nieruchomość już w roku 2012 po dniu licytacji, która odbyła się w dniu 27 czerwca 2012 roku w sprawie (...). A. S. mimo, że mógł utracić prawo do spadku po swoich zmarłych rodzicach J. i S., właścicielach posesji przy ul. (...), to mógł dalej mieszkać i pracować, pracować i prowadzić działalność gospodarczą zalegalizowaną sądownie przez Sąd Rejonowy w R.. Zgodnie z Europejską Konwencją Praw Człowieka podpisana przez Polskę zostało złamane prawo w stosunku do powoda oraz określone w art. 23 kc i art. 43 kc ochrony prawa firmy i nietykalności mieszkania.

Powód na zakończenie podniósł, że ma 63 lata, jest osobą bezdomną oraz, że zostało całkowicie złamane prawo poszanowania życia społecznego (pozew k. 3-6).

W piśmie z dnia 13 października 2016 roku (k41) i 17 października 2016 roku (k.60) powód wniósł o „wyprowadzenie” jego spraw z (...) sądownictwa do Ł. lub W.. Następnie złożył wniosek o wyłączenie sędziego (k.76-83)

Na rozprawie w dniu 4 listopada 2016 roku powód podtrzymał wniosek o wyłączenie. Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa, podnosząc, że w drodze licytacji udział powoda w przedmiotowej nieruchomości został nabyty przez A. D. (1), która jest partnerką pozwanego P. C.. Nie toczyło się postępowanie o eksmisję a powód dobrowolnie opuścił nieruchomość (k.84 odwrót”). W odpowiedzi na to powód zakwestionował, to, że dobrowolnie opuścił nieruchomość i podał, że było to poprzedzone wezwaniem do opuszczenia (k.85 odwrót”).

W piśmie z dnia 13 stycznia 2017 roku powód wniósł o wyprowadzenie spraw do innego okręgu sprawiedliwości (k.106-107).

Na rozprawie w dniu 17 listopada 2016 rok powód poparł pozew, pozwani wnosili o oddalenie powództwa. (k.136)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Prawomocnym postanowieniem z dnia 27 października 2006 roku wydanym w sprawie (...) Sąd Rejonowy w R. stwierdził, że spadek po S. S. zmarłej w dniu 25 września 1994 roku na podstawie ustawy nabyli mąż J. S. oraz dzieci A. S., G. C., J. U. po 1/4 części każde z nich oraz, że spadek po J. S. zmarłym w dniu 11 września 2000 roku na podstawie ustawy nabyli dzieci A. S., G. C., J. U. po 1/3 części każde z nich. W postanowieniu tym stwierdzono również, że spadek po G. C. zmarłej w dniu 20 kwietnia 2004 roku na podstawie ustawy nabyli mąż M. C. (1) oraz dzieci J. C. i P. C. po 1/3 części każdy z nich (okoliczność bezsporna, kserokopia postanowienia w sprawie (...) k.142 - 146).

W skład spadku po J. S. wchodziła nieruchomość położona w R. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w R. prowadzi księgę wieczystą nr (...). Na podstawie postanowienia wydanego w sprawie (...) Sąd Rejonowy w R. Wydział Ksiąg Wieczystych w dniu 26 lipca 2007 roku dokonał wpisu w dziale II księgi wieczystej udziałów współwłaścicieli przedmiotowej nieruchomości : A. S. w 1/3 części, J. U. w 1/3 części, M. C. (1) w 1/9 części, J. C. w 1/9 części i P. C. w 1/9 części (kopia Zawiadomienia z 26 lipca 2007r. k.49 - 52 akt sprawy).

Postanowieniem z 10 kwietnia 2013 roku Sąd Rejonowy w R. w sprawie (...) z wniosku D. S. przeciwko A. S. w sprawie licytacyjnej sprzedaży udziału w nieruchomości należącego do A. S., przysądził na rzecz P. C. udział 1/3 we współwłasności nieruchomości położonej w R. przy ulicy (...) w R.. Licytacja udziału odbyła się w dniu 27 czerwca 2012 roku (kopia postanowienia w sprawie (...) – str. 245 akt (...) w R. SO.I. (...)1.231.2011). Obecnie nieruchomość stanowi współwłasność P. C. w 5/9 i A. D. (2) w 4/9 (aktualna treść księgi wieczystej (...))

W dniu 7 listopada 2011 roku J. C., P. C. J. U. i M. C. (1), jako współwłaściciele 2/3 nieruchomości wystąpili do Prezydenta Miasta R. o wymeldowanie A. S. z adresu (...) w R.. W dniu 5 grudnia 2011 roku Prezydent Miasta R. wydał decyzję w sprawie nr. (...) o wymeldowaniu A. S. z adresu (...) w R.. Decyzja z dnia 3 stycznia 2012 roku Wojewoda (...) utrzymał w mocy decyzje Prezydenta Miasta R.. A. S. złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, który wyrokiem z 28 listopada 2012 roku uchylił zaskarżoną decyzję Wojewody oraz poprzedzającą ją decyzję Prezydenta. W dniu 10 października 2013 roku Prezydent Miasta R. wydał ponowną decyzję o wymeldowaniu A. S. z adresu (...). W dniu 21 października 2013 roku A. S. wniósł o unieważnienie decyzji Prezydenta. Decyzją z dnia 23 grudnia 2013 roku Wojewoda (...) odmówił stwierdzenia nieważności decyzji z 10 października 2013 roku. Na skutek wniesionej skargi postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2014 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w W. odrzucił skargę A. S. (akta (...)).

W dniu 24 kwietnia 2014 roku J. U., M. C. (1), P. C. i J. C. przesłali do A. S. pismo – wezwanie do opróżnienia nieruchomości w R. przy ulicy (...), pismo to zostało opatrzone datą 24 kwietnia 2012 roku. Zostało odebrane przez A. S. w dniu 28 kwietnia 2014 roku. Z treści pisma wynika, że jego autorzy powołują się w nim m.in. na sprzedaż udziału A. S. (k. 11 akt sprawy).

W dniu 31 lipca 2014 roku do Komornik przy Sądzie Rejonowym w R. wpłynął wniosek P. C. o wykonanie eksmisji A. S. z nieruchomości przy ulicy (...) w R.. Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą (...). Pismem z dnia 4 sierpnia

2014 roku A. S. został wezwany do dobrowolnego wykonania obowiązku wydania ułamkowej części nieruchomości położonej w R. przy ulicy (...). W dniu 2 września 2014 roku komornik wykonał czynność wprowadzenia nabywcy – P. C. w posiadanie nieruchomości. Ponadto dokonał spisu ruchomości dłużnika (protokół z 02.09.2014 r. k. 11-15 akt (...)) dołączonych do akt (...) Sądu Rejonowego w R., dołączonych do akt (...).

Postanowieniem zatwierdzonym w sprawie (...) Komisariat Policji III w R. umorzył dochodzenie w sprawie kradzieży z włamaniem w okresie od 2-28 maja 2011 r. w R. przy ul. (...), gdzie n/n sprawca po uprzednim wyłamaniu zamka w drzwiach wejściowych dostał się do wnętrza mieszkania skąd dokonał kradzieży pieniędzy w kwocie 30.000,00 zł na szkodę A. S. tj. o przestępstwo z art. 279 §1 kk wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa (kopia postanowienia k. 55).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dokumenty lub kopie dokumentów złożone do akt przez powoda, mając przy tym na uwadze że pozwani nie kwestionowali okoliczności wynikających z tych kopii dokumentów. Podkreślenia wymaga to, że w większości fakty pozostawały pomiędzy stronami bezsporne. I tak, bezspornym było to, że powód został wymeldowany z adresu (...) w R. oraz że nie zamieszkuje pod tym adresem. Nie było kwestionowane także i to, że powód opuścił tę nieruchomość po wezwaniu go do tego. Spór pomiędzy stronami dotyczył tego, czy pozwani doprowadzając swymi działaniami do opuszczenia nieruchomości działali w granicach prawa i czy swym zachowaniem naruszyli prawa powoda. Powód w toku procesu niezmiennie stał na stanowisku, że pozwanym nie przysługuje prawo własności nieruchomości przy ulic (...). Poza sporem pozostaje to, że tylko pozwanemu P. C. przysługuje obecnie udział we współwłasności nieruchomości, pozostali pozwani nie są już jej współwłaścicielami.

Sąd zważył, co następuje.

Powód wskazywał, że działania pozwanych naruszyły jego dobra osobiste w postaci prawa do firmy oraz nietykalności mieszkania.

Rozpoznając sprawę w przedmiocie ochrony dóbr osobistych strony powodowej w pierwszej kolejności należało ustalić, czy doszło do naruszenia dobra osobistego, a dopiero w przypadku pozytywnej odpowiedzi ustalić, czy działanie pozwanych było bezprawne. Dobra osobiste stanowią wartości o charakterze niemajątkowym, wiążącymi się z osobowością człowieka, uznanymi powszechnie w społeczeństwie. Dla istnienia dobra osobistego i uznania, że doszło do jego naruszenia, znaczenie mają oceny społeczne, analiza z punktu widzenia rozsądnego człowieka. Nie ma natomiast znaczenia subiektywne przekonanie zainteresowanego.

Katalog dóbr osobistych z art. 23 k.c. nie zawiera żadnego, które mogłoby potencjalnie zostać powiązane z zachowaniem pozwanych. Wszystkie te dobra osobiste, a także te niewymienione wprost w ustawie, związane są z samą osobą poszkodowanego, a nie jego mieniem, a także mieniem podmiotu trzeciego. Trzeba mieć bowiem na uwadze to, że pozew i podnoszone w toku procesu twierdzenie powoda, jako podstawę faktyczną żądania ochrony jego dóbr osobistych powołują opierają się na wymeldowaniu powoda spod adresu (...) i zmuszeniu powoda do opuszczenia tego mieszkania w dniu 24 kwietnia 2012 roku, mimo braku ich uprawnień do dysponowania nieruchomością.

Stanowisko powoda wynika z braku akceptacji lub zrozumienia tego, że wraz z nabyciem spadku po S. S. i J. S. J. U. , M. C. (2) i powód stali się współwłaścicielami całego majątku spadkowego, w tym także nieruchomości przy ulicy (...) w R.. Następnie, na skutek licytacji przeprowadzonej w dniu 27 czerwca 2012 roku i wydania w dniu 10 kwietnia 2013 roku postanowienia o przysądzeniu powód utracił swój udział we współwłasności tej nieruchomości.

Zawarte w pozwie stwierdzenie, że w dniu 24 kwietnia 2012 roku pozwani zamknęli mieszkanie powoda i posesję przy ulicy (...) nie zostało poparte żadnymi dowodami. Jedyнным dowodem posiadającym datę 24 kwietnia 2012 roku jest pismo, które zostało przesłane powodowi w dniu 24 kwietnia 2014 roku (k.11). Treść i data przesłania tego pisma powodowi pozwalają przyjąć, że data wskazana w piśmie jest wynikiem omyłki. Niemniej jednak nie może to stanowić podstawy do ustalenia, że w dniu 24 kwietnia 2012 roku doszło do zamknięcia przez pozwanych mieszkania zajmowanego przez powoda.

Należy jednak wyjaśnić, że każdy współspadkobierca posiada uprawnienie do podejmowania czynności zachowawczych w odniesieniu do wspólnych praw. Stosownie do art. 206 kodeksu cywilnego każdy ze współwłaścicieli jest uprawniony do współposiadania rzeczy wspólnej oraz do korzystania z niej w takim zakresie, jaki daje się pogodzić ze współposiadaniem i korzystaniem z rzeczy przez pozostałych współwłaścicieli. Każdy ze współwłaścicieli może wykonywać wszelkie czynności i dochodzić wszelkich roszczeń, które zmierzają do zachowania wspólnego prawa (art. 209 k.c.) w zakresie czynności zachowawczych nie wystarczy sprzeciw każdego ze współwłaścicieli, nawet mniejszościowego.

Twierdzenia powoda o naruszeniu prawa do mieszkania i firmy w dniu 24 kwietnia 2012 roku pozostawały bez poparcia ich dowodami i pozostawały także sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym twierdzeniami powoda. W piśmie z dnia 19 marca 2013 roku kierowanym do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego A. S. wyjaśnia, że zamieszkuje pod adresem (...) w R. z tym, że swoją obecność tam ukrywa poprzez m. in. ukrywanie śladów swojej bytności na zewnątrz domu, palenie w piecu w godzinach nocnych, tj. po północy, zasłanianie okien kocami str.223 akt sprawy o wymeldowanie). Nadto, z akt (...) Komornika przy Sądzie Rejonowym w R. wynika, że czynność wprowadzenia nabywcy udziału w posiadanie nieruchomości miała miejsce 4 września 2014 roku.

Zarzut wymeldowania powoda w sposób niezgodny z prawem pozbawiony był podstaw. Z dołączonych akt (...) wynika, że postępowanie to istotnie zostało wszczęte na wniosek pozwanych, ale powód brał w nim udział jako uczestnik, składał środki zaskarżenia i przedstawiła stanowisko na piśmie. Nie można zatem przyjąć, że pozwani w jakikolwiek sposób pozbawili powoda możliwości obrony jego praw, a jedynie w takim przypadku mogłaby powstać ich odpowiedzialność wobec powoda. Natomiast postępowanie o wymeldowanie prowadzone w trybie administracyjnym nie może podlegać ocenie sądu powszechnego pod kątem jego prawidłowości i zgodności z prawem wydanej w tym postępowaniu decyzji administracyjnej.

Nie można, więc przyjąć, że pozwani swoimi działaniami, tj. wejściem na teren posesji przy ulicy (...) naruszyli dobra osobiste powoda, w tym prawo do mieszkania oraz, że miało to miejsce w dniu 24 kwietnia 2012 roku. Skoro pozwani nie dopuścili się zawinionego, bezprawnego naruszenia dóbr osobistych powoda bezzasadne było żądanie zapłaty odpowiedniej kwoty tytułem zadośćuczynienia. Brak jest także podstaw zastosowania normy art. 43 kc. Dobra osób prawnych, którymi są wartości niemajątkowe, dzięki którym osoba prawna może funkcjonować zgodnie ze swym zakresem działań, podlegają ochronie. Naruszenie dobra osoby prawnej może nastąpić poprzez wypowiedzi lub działania, które, obiektywnie oceniając, przedstawiają osobę prawną w sposób mogący spowodować utratę do niej zaufania potrzebnego do prawidłowego funkcjonowania w zakresie zadań lub w inny sposób wpłyną na możliwość wykonania tych zadań. Zgodnie z art. 24 § 1 k.c. na żądającym ochrony ciąży jedynie dowód, że dobro osobiste zostało zagrożone lub naruszone, natomiast uwolnienie działającego od odpowiedzialności może polegać na wykazaniu, że działanie jego nie było bezprawne. Oczywiście jest, że ochrony może domagać się ten podmiot, którego dobro zostało naruszone.

W pozwie w sprawie (...) jaka toczyła się przed Sądem Okręgowym w R. powód A. S. podnosił, że pozwani mieli zagarnąć ruchomości należące do jego firmy tj. (...) sp. z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. w maju lub czerwcu 2011 roku. W pozwie w sprawie (...) A. S. podnosił, że pozwani weszli bez wiedzy i zgody powoda do pomieszczeń (...) Spółki (...) - (...) sp. z o.o. w dniu 3 stycznia 2014 roku. W sprawie (...) toczyło się postępowanie w sprawie kradzieży 30 000 złotych w R. przy ulicy (...) w dniu od 2 do 28 maja 2011 roku. w niniejszym postępowaniu powód zarzuca pozwanym działanie, która miało być podjęte w dniu 24 kwietnia 2012 roku. Rozbieżności co do daty przejęcie majątku powoda i jego mieszkania przy ulicy (...) w R., zaboru ruchomości, pieniędzy wskazują na to, że żadne z twierdzeń powoda nie może stanowić podstawy do ustaleń faktycznych. Powód stawia pozwanym kolejne roszczenia, powołuje się w każdej sprawie na inną datę rzekomego działania pozwanych, które jego zdaniem pozwalają przypisać pozwanym odpowiedzialność cywilną wobec powoda. Jego twierdzenie są jednak sprzeczna faktami wynikającymi z dokumentów, w tym także dokumentów przedstawianych przez powoda.

Mając na uwadze powyższe rozważani faktyczne i prawne powództwo powoda jako bezzasadne należało oddalić w całości.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu (art.98 § 1 k.p.c), w tym także wynagrodzenie pełnomocnika procesowego będącego adwokatem (art.98 § 3 k.p.c).

Na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800) minimalne wynagrodzenie pełnomocnika wynosi w niniejszej sprawie 10 400 zł. Pozwana J. U. była reprezentowana przez adwokata, należy się jej więc wynagrodzenia i uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.